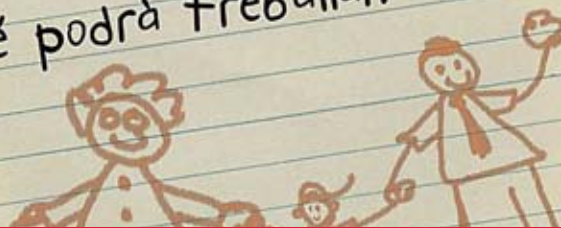

Estimats Reis d'Orient:
 aquest any no us demano joguines noves.
 El que us demano és que el pare
 comparteixi la seva feina amb la mare
 del Miquel, així el pare tindrà més temps
 per jugar amb nosaltres i el meu amic
 estarà més content perquè la seva mare,
 així, també podrà treballar.

VIU AMB SENZILLESA
 TREBALLARÀS
 PER UN MÓN MÉS JUST

Caritas

viu senzillament perquè altres, senzillament, puguin viure

www.caritas.es

Detall cartell Caritas

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

Nadal del 2012

Els de Nadal són dies en què augmenta la nostra sensibilitat. Per a bé o per a mal. Les festes ens conviden a celebrar-les, a estar en família, i per això notem encara més els dolors i els sofriments de les coses que no van bé, de les malalties, de la desaparició d'éssers estimats o, simplement, de la pobresa. Pobresa que voreja les nostres llars, carrers i barris en una de les situacions econòmiques més difícils en decennis. El Nadal del 2012 està marcat pels milions d'aturats, que es lleven cada matí sense res a fer que no sigui buscar feina. Està marcat també pel drama dels desnonaments, que amenaça moltes famílies de perdre aquell àmbit més especial d'intimitat i de convivència, el de

la pròpia llar, i aventurar-se a un destí incert. Misèria i escassetat que es fan sentir arreu i que no ens pot deixar indiferents. La resposta de l'Església catòlica a tota aquesta realitat arriba més amb gestos i accions que no pas amb paraules i grans discursos. La resposta és Càritas, que a través de les seves múltiples activitats fa el possible per alleugerir la situació de tantes i tantes persones, Nadal i tot l'any. Tenint presents l'augment de la nostra sensibilitat i l'augment també del sofriment al voltant nostre, Càritas truca a la porta del nostre cor pocs dies abans de les festes que s'acosten. Alguna festa d'aquests dies la vostra parròquia dedicarà la col·lecta a Càritas. Col·laborem-hi

Diumenge III d'Advent | Cicle C

Lectura de la profecia de Sofonies (3,14-18a)

Crida de goig, ciutat de Sió. Aclama, Israel. Alegra't i celebra-ho de tot cor, ciutat de Jerusalem. El Senyor ha tret fora els qui et condemnaven, ha fet fugir els teus enemics. Tens dintre teu el Senyor, rei d'Israel, no veuràs mai més cap desastre. Aquell dia diran a Jerusalem: «No tinguis por, Sió, no deixis caure les mans; el Senyor, el teu Déu, el tens a dintre, com a Salvador poderós; per tu s'ha transportat d'alegria, et renova el seu amor, està de festa i crida de goig com en dies d'aplec.»

Salm responsorial (Isaïes 12,2-6)

Aclama'l ple de goig,
perquè el Sant d'Israel és gran a la teva ciutat.
El Senyor és el Déu que em salva, confio, no m'espanto.
D'ell em ve la força i el triomf,
és ell qui m'ha salvat.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (4,4-7)

Germans, viviu sempre contents en el Senyor; ho repeteixo, viviu contents. Que tothom us conegui com a gent de bon tracte. El Senyor és a prop. No us inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregària i a la súplica, i presenteu a Déu les vostres peticions amb acció de gràcies. Així la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (3,10-18)

En aquell temps, la gent preguntava a Joan: «Així, doncs, què hem de fer?» Ell els responia: «Qui tingui dos vestits, que en doni al qui no en té, i qui tingui menjar que el comparteixi també amb els altres.»

Entre els qui anaven a fer-se batejar, hi havia també uns cobradors d'impostos que li deien: «I nosaltres, mestre, què hem de fer?» Ell els contestà: «No exigiu més del que està establert.»

Igualment uns guardes li preguntaven: «Què hem de fer també nosaltres?» Ell els deia: «No forceu ningú amenaçant de maltractar-lo o de denunciar-lo; accontenteu-vos de la vostra soldada.»

La gent, que vivia en l'expectació, sospitava si Joan no fóra potser el Messies. Ell respongué dient a tothom: «Jo us batejo només amb aigua, però ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni de deslligar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a les mans per ventar la seva era; el blat, l'entrarà al seu graner, però la palla, la cremarà en un foc que no s'apaga.» Amb aquestes i moltes altres exhortacions, Joan anunciava al poble la bona nova.

«El Senyor, per tu s'ha transportat d'alegria» | Mn. Marc Majà Guiu.....

La frase d'aquest títol, extreta de la primera lectura, es pot entendre bàsicament de dues maneres. D'una banda, pot voler dir que el Senyor, tot mirant el seu poble estimat, sent dins seu una gran alegria. D'altra banda, però, també pot voler dir que el Senyor, veient la humanitat marcada pel mal, fa l'esforç d'omplir-se d'alegria per tal d'encomanar-la a la criatura humana. Aquesta segona interpretació, si bé pot semblar un xic elaborada, ens ofereix una bona pista per a enfilars la segona part de l'Advent.

En efecte, quan el curs de la història se'ns presenta dur i malferit pel pecat, la fe emergeix, aparentment fràgil però realment ferma, com l'únic bastió que ens sosté. Dit a la inversa, en la mesura en què visc tenint Déu com a fonament i guia, estic a punt per a encarar

les dificultats del present amb pau i força. «El Senyor és el Déu que em salva, confio, no m'espanto. D'ell em ve la força i el triomf.»

Si tot sovint el món contemporani es llegeix a si mateix amb pessimisme, en gran part es deu al fet que el nostre món, sense Déu, mostra solament el seu rostre més cruel i sense sentit. I, quan les coses es veuen així, l'home queda a mercè dels atacs desesperançadors del pessimisme.

Enmig de tot això, l'Advent se'ns ofereix com a temps d'esperança. No una esperança ingènua, sinó aquella que ve de la convicció que Déu està de part nostra i que, per tant, nosaltres no podem sinó treballar amb ell pel Regne.

La fe que actua per la caritat (Ga 5,6) | Romà Casanova, bisbe de Vic.....

La fe, com dèiem fa uns quants dies, és la virtut teològica que acompanya totes les virtuts cristianes. No hi pot haver autèntica virtut cristiana sense la fe. Però també veiem clar que la caritat és el fruit necessari de la fe autèntica. El papa Benet XVI en la carta apostòlica *Porta fidei* ens diu: «La fe sense la caritat no dóna fruit, i la caritat sense fe seria un sentiment constantment a mercè del dubte. La fe i l'amor es necessiten mútuament, de manera que l'una permet a l'altre seguir el seu camí» (núm. 14).

En aquest Any de la Fe som convidats a viure la caritat cristiana que neix de la fe amb totes les seves conseqüències. La fe ens porta en primer lloc a estimar Déu sobre totes les coses, ja que, en descobrir per la fe la seva existència i el seu amor, no podem fer res més que estimar-lo com cal. I si ell és la realitat fonamental, sense la qual res no té sentit, el nostre cor de creients no pot fer res més que estimar-lo del tot, sense guardar res en el nostre cor que no sigui ell, ja que si així ho féssim cauríem en la idolatria.

Però la fe em porta també a estimar el proïsme. Seguint en la mateixa carta apostòlica del sant Pare abans citada, llegim: «Molts cristians dediquen les seves vides amb amor a qui està sol, marginat o exclòs, com el primer a qui cal atendre i el més important a qui socórrer, perquè precisament en ell es reflecteix el rostre del mateix Crist. Gràcies a la fe podem reconèixer

en els qui demanen el nostre amor el rostre del Senyor ressuscitat. *Tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi* (Mt 25.40). Aquestes paraules seves són un advertiment que no s'ha d'oblidar, i una invitació perenne a tornar aquest amor amb què ell té cura de nosaltres. És la fe la que ens permet de reconèixer Crist, i és el seu mateix amor el que impulsa a socórrer-lo cada cop que es fa el nostre proïsme en el camí de la vida» (*ibidem*).

A la llum d'aquestes paraules faig una crida a tots els qui en el si de l'Església es dediquen al servei dels més necessitats, perquè redescobreixin la fe cristiana com a fonament i raó del servei caritatiu. Us convido a conèixer i estimar més la vostra fe cristiana. La fe i la caritat són inseparables. Sant Pau ens ho diu clarament: *La fe actua per la caritat* (Ga 5,6). Però també és clar que no pot haver-hi caritat autèntica sense la font de tot amor, Déu mateix.

Som ben a prop de Nadal. En aquests dies les nostres Càritas parroquial, arxiprestal i diocesana demanen la nostra col·laboració perquè tots puguem viure el Nadal de nostre Senyor Jesucrist amb l'alegria del compartir i la solidaritat. Siguem ben generosos! Que es noti en la nostra caritat feta almoïna que creiem en el Déu que és amor, que creiem que la raó del primer i fonamental Nadal fou l'amor: *Déu ha estimat tant el món que ha donat el seu Fill únic* (Jn 3,16).

Agenda litúrgica de la setmana .....

16 ■ Diumenge III d'Advent / Cicle

C. Santa Adelaida († 999). Sant Josep Manyanet, prevere (1833-1901).

Lectures: Sofonies 3,14-18a / Isaïes 12,2-6 / Filipencs 4,4-7 / Lluc 3,10-18

Litúrgia de les hores: Setmana III

17 ■ Dilluns. Sant Llätzer. Santa Otília, verge (s. VII).

Lectures: Gènesi 49,2.8-10 / Salm 71 / Mateu 1,1-17

18 ■ Dimarts. La Mare de Déu de l'Esperança.

Lectures: Jeremies 23,5-8 / Salm 71 / Mateu 1,18-24

19 ■ Dimecres. Sant Nemesi, màrtir (s. III). Sant Darius, màrtir. Sant Adjutori, abat.

Lectures: Jutges 13,2-7.24-25a / Salm 70 / Lluc 1,5-25

20 ■ Dijous. Sant Domènec de Silos, abat (1000-1073).

Lectures: Isaïes 7,10-14 / Salm 23 / Lluc 1,26-38

21 ■ Divendres. Sant Pere Canisi, prevere i doctor (1521-1597). Sant Demetri, màrtir († 306).

Lectures: Càntic dels càntics 2,8-14 / Salm 32 / Lluc 1,39-45

22 ■ Dissabte. Sant Flavià, màrtir († 362). Santa Francesca Xavier Cabrini, verge (1850-1917).

Lectures: 1Samuel 1,24-28 / Salm 1Samuel 2,1.4-5.6-7 / Lluc 1,46-56

23 ■ Diumenge IV d'Advent / Cicle

C. Sant Joan de Kety, prevere (1390-1473). Sant Llibert, papa († 366).

Lectures: Miquees 5,1-4a / Salm 79 / Hebreus 10,5-10 / Lluc 1,39-45

El bou i la mula dels nostres pessebres | Redacció .....

El papa Benet XVI ha publicat el llibre *La infància de Jesús*, que completa la seva trilogia sobre Jesús de Natzaret. L'edició castellana ja ha sortit, publicada per Planeta, i aviat hi haurà disponible la versió catalana de l'Editorial Claret. El llibre es distribuirà per cinquanta nacions en nou idiomes, amb una primera edició global d'un milió d'exemplars. En els pròxims mesos, el llibre es traduirà a vint idiomes més per a la publicació en altres setanta-dos països. Tanmateix, segurament l'única cosa que ha arribat a l'opinió pública d'aquest llibre és que el Papa nega que en el portal de Betlem hi hagués el bou i la mula.

El llibre, de 176 pàgines, es compon de quatre capítols, un epíleg i un breu pròleg. El primer capítol està dedicat a la genealogia del Salvador en els evangelis de Mateu i Lluc, molt diferents l'un de l'altre, però ambdós amb el mateix significat teològic-simbòlic: el lloc de Jesús en la història i el seu origen veritable com a principi; un nou inici en la història del món. El tema del segon capítol és l'anunci del naixement de Joan Baptista i de

Jesús. Joseph Ratzinger, rellegint el diàleg entre Maria i l'arcàngel Gabriel segons l'evangeli de Lluc, explica que, a través d'una dona, Déu busca «una nova entrada en el món». El tercer capítol està centrat en l'esdeveniment de Betlem i en el context històric del naixement de Jesús: l'imperi romà que, sota August, s'estén d'Ori-

ent a Occident i, amb la seva dimensió universal, permet l'entrada en el món d'un «portador universal de salvació» és, efectivament, «la plenitud dels temps». Finalment, l'epíleg, amb el relat —segons l'evangeli de Lluc— de l'últim episodi de la infància de Jesús; de l'última notícia que tenim abans del principi de la seva vida pública amb el baptisme al riu Jordà. És l'episodi dels tres dies, durant el pelegrinatge de Pasqua, que Jesús, amb dotze anys, s'allunya de Maria i de Josep per a quedar-se en el Temple de Jerusalem discutint amb «els doctors».

Origen de la tradició

El Sant Pare simplement s'ha fet ressò d'una cosa evident: en els relats evangèlics del naixement de Jesús (Lluc i Mateu) no hi apareixen cap bou ni cap mula. No desenvoluparem tota l'argumentació del llibre, però en donarem unes pinzellades. Els Pares de l'Església, meditant sobre el fet que Jesús nasqué en una menjadora, ho van relacionar amb una citació del profeta Isaïes: *un bou coneix el seu propietari, i un ase, l'estable del seu amor, però a mi, Israel no em coneix, el meu poble m'ignora* (Is 1,3). Els Pares volien expressar amb aquest text la idea que tant els jueus com els pagans necessitaven un Salvador. En aquesta citació bíblica —reforçada per un evangeli apòcrif (el Pseudo-Mateu, del segle VII)— s'ha basat la tradició cristiana per a introduir en la seva iconografia natalenca el bou i la mula. Benet XVI afirma que amb aquest símbol s'ha cobert una llacuna i que «cap pessebre no renunciarà al bou i a la mula». Com tantes altres coses que es posen en els nostres pessebres i que no surten en l'evangeli: molins, rius amb paper de plata, oques i fins i tot el caganer.

Dir com s'ha sentit aquests dies que això és per a perdre la fe, és una barbaritat. Creiem en Jesucrist encarnat no en cap bou o mula, que poden ser uns símbols bells i útils per al missatge, més enllà de la història. La nostra fe no pot estar construïda sobre aquestes coses, més sobre devocions i sensibleries que sobre la Paraula de Déu. Allò secundari (i més que secundari) no pot suplantar el que és essencial del missatge de Nadal.

El Papa, com en els dos llibres anteriors, parla com a creient i com a teòleg. Ha estudiat, ha llegit, ha pregat els textos i ens ofereix el fruit de la seva meditació. Creiem que la seva aportació mereix una mica més de respecte, també entre els catòlics. Ratzinger ha realitzat un vigorós

esforç per posar a l'abast de tots, fins dels menys versats en qüestions teològiques, la figura de Crist en tota la seva riquesa. Després d'haver publicat ja dos llibres sobre la vida pública, passió i mort de Jesús, Benet XVI culmina la trilogia iniciada fa nou anys amb una anàlisi de la infància de Jesús. No és tant un llibre magisterial com una visió personal del Sant Pare, el fil conductor del qual és l'íntima unió del Jesús històric amb el Crist de la fe.

La crisi del periodisme

La premsa ha rebut això amb els següents titulars, que es poden llegir fent un recorregut pel Google: «El Papa desmunta el pessebre», «El Papa retalla el pessebre», «L'associació de pessebristes es nega a treure el bou i la mula», «El Papa ens roba el bou i la mula». Entre la realitat dels fets i el que finalment han transmès els mitjans de comunicació hi ha una distància que voreja l'estupidesa per part d'aquests darrers. O la simple mentida. Es poden fer les següents consideracions:

En primer lloc, la idea que donen els titulars és que el Sant Pare, en un món tan convuls per tantes coses, es dedica a pontificar sobre bajanades. Que és el «pallasso» del programa televisiu «Polònia». Un acostament sincer a la figura de Joseph Ratzinger el descobreix com una de les grans ments d'Europa, per la profunditat del seu pensament, pel domini dels autors tant de l'antiguitat com de la filosofia contemporània i, sobretot, per la seva capacitat d'interlocutor del cristianisme amb el pensament

d'avui. No endebades ha estat professor universitari des de 1959, autor de desenes de llibres i de centenars d'article, essent poliglòt. Qualsevol que obri algun dels seus llibres s'adonarà de tot això.

En segon lloc, aquest fet reflecteix una crisi del periodisme, dedicat a transmetre i difondre «estupideses» i amb un rebuig de les coses serioses. El cas del quadre de Jesús esguerrat a l'Aragó n'és un altre: una societat que faci d'això una exclusiva mundial té un problema greu. Diu un corresponsal d'un rotatiu nacional a Roma: «Això era impensable fa només uns anys, ja que qui difonia estupideses es desqualificava a si mateix i perdia credibilitat. Després no ens estranyem que la gent cada cop compri menys diaris [...]. Les bajanades es venen com caramels perquè hi ha un desig obsessiu d'obtenir clics en les edicions digitals, la gent que clica la notícia per saber què hi ha. I és així que les webs dels diaris s'omplen d'animals fent la figuereta o qualsevol estupidesa que s'hi assembli. I, per contagi, aquesta escala de valors s'està traslladant als diaris de paper. És el suïcidi perfecte. El diari perd el seu únic capital: el fet que el lector se'l prengui seriosament.»

El portaveu de la Conferència Episcopal Espanyola, Juan Antonio Martínez Camino, va demanar que «es munti el pessebre amb la mula i el bou i que se sàpiga el que significa. El Papa diu que cal mantenir aquesta preciosa iconografia.»

Compte solidari 100x1 | Càritas diocesana de Vic.....

14 de novembre del 2012

55. Nucli familiar format per matrimoni amb un fill de 6 anys; els únics ingressos són de 450 euros al mes d'un treball de neteja en horari de mitja jornada; el lloguer que paguen és de 250 euros/mes. Sol·liciten: ajut econòmic per a suport a despeses bàsiques d'habitatge. Import: 200 euros.

56. Home sol de 56 anys sense suport ni xarxa relacional i sense cap ingrés per haver esgotat possibilitat d'ajut social. Sol·licita: suport econòmic per a despesa de pensió i alimentació. Import: 300 euros.

57. Parella amb filla menor de 3 anys; tots dos pateixen malalties cròniques de salut i necessiten ingrés temporal en centre terapèutic (mentrestant han de fer seguiment mèdic ambulatori a Barcelona). Sense cap ingrés fix, viuen del suport que els ofereixen els seus familiars. Sol·liciten: ajut econòmic per a desplaçaments. Import: 160 euros.

58. Nucli familiar monoparental format per mare amb un fill de 18 anys i una filla de 16; amb ingressos mínims per treball només de cap de set-

mana de la mare; els fills estan molt motivats pels estudis. Sol·licitem: suport econòmic per a desplaçaments escolars. Import: 80 euros.

59. Família formada per matrimoni amb dos fills menors de 5 i 1 anys; el marit fa quatre mesos que no treballa i està pendent del subsidi d'atur; en aquests moments de la tramitació no hi ha cap ingrés; paguen 350 euros de lloguer. Sol·liciten: ajuda econòmica per a medicació i queviures. Import: 100 euros.

Nota

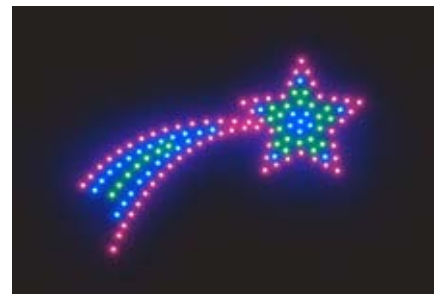
Per tal de preservar la intimitat de les persones necessitades, no hi posem el nom de residència. Tanmateix, són persones de l'àmbit diocesà. Recordem que, si alguna parròquia té coneixement d'algun cas, pot comunicar-ho a Càritas Diocesana per a publicar-ho: tel. 93 886 04 83. Per ajudar econòmicament, el nostre número de compte corrent és: Unnim **2107.1002.39.3378964893**.

Paraules per al final de l'Advent.....

Senyor, t'esperàvem com a adult i véns en la feblesa d'un nen. T'esperàvem en ple dia i véns en el silenci de la nit. T'esperàvem com un rei enlluernador i véns humà i fràgil com nosaltres. T'esperàvem d'una altra manera i véns així de senzill. Gairebé no hi ha qui et reconegui. Cal creure que tu ets Déu, en veure't així tan humà. Ens havíem fet una certa idea de tu i véns, Senyor, trencant esquemes. Dóna'ns fe per a creure en tu i reconèixer-te tal com véns. El nostre Déu és el Déu de les sorpreses. Una vegada va venir a trobar-nos, i continua venint avui, demà i sempre. I, en cada trobada, Déu ens convida a fer nous camins, a descobrir noves veritats, a convertir-nos al seu amor. Quan Déu ve a trobar-nos, tira per terra els nostres prejudicis, desborda les nostres expectati-

ves i de vegades ens desordena la nostra vida rutinària i tranquil·la. Som a l'Advent. És un temps especial en el qual ens preparam per a celebrar Nadal i donar la benvinguda al Déu Infant que va néixer a Betlem. És un temps per a enfortir l'esperança en allò que està a punt de venir. En l'Advent sempre ens preguntem: com ens estem preparant per a l'arribada del Senyor?

L'Any de la Fe

La fe en l'home i en la vida que Jesús inaugura és ampla com els espais siderals; suau com una brisa de primavera; clau de volta com l'estrella polar; penetrant com el caliu d'una llar de foc en un capvespre fred d'hivern.

—La fe ens fa descobrir —com un telescopi— més coses de les que es veuen a simple vista.

—La fe ens fa creure no sols en el més-enllà sinó en el més-ençà.

—La fe ens fa creure en la justícia, malgrat tantes opressions i explotacions.

—La fe ens fa creure en la bondat, malgrat tantes malícies.

—La fe ens fa creure en la força de la veritat, malgrat tantes simulacions i falsedats.

—La fe ens fa creure en l'amor i en la fraternitat, malgrat tants odís, gelosies i egoïsmes.

—La fe ens fa creure en la pau, malgrat tantes menes de guerra.

—La fe ens fa creure en la felicitat, malgrat tantes classes de dolor i de desgràcies.

—La fe ens fa viure ja aquí la justícia, la bondat, la veritat, la fraternitat i la pau definitives.

—La fe és un conjunt d'imponderables; tots ells de primera mà.

—La fe és un acte necessari. Estem condemnats a creure.

—La fe és també un acte lliure i responsable. Som allò que creiem.

—La fe és com un anhel que ens obliga a viure amb tensió en aquest món.

—La fe és l'esperança dels humils i l'enemiga dels poderosos.

—La fe és una protesta contra totes les limitacions històriques.

—La fe és un ferment revolucionari. Ens llança a l'aventura. És un risc.

—La fe no és cap ideologia, però les provoca i les anima totes.

—La fe és més important que les lleis. Està per damunt de totes elles.

—La fe és un finestral obert al futur i a la transcendència.

—La fe no va contra res ni contra ningú. Provoca intuïcions i empeny iniciatives creadores.

—La fe ens rehabilita una i mil vega-

des. Ens fa tornar a començar.

—La fe fa transparent la realitat opaca. Encén una mena de llum dins la nostra tenebra.

—La fe és prèvia a la raó i va més enllà d'aquesta.

—La fe, si és present en les catedrals, no ho és menys en els camps llaurats i en les fàbriques.

—La fe és el centre de gravetat del nostre univers vital.

—La fe ens situa per damunt de qualsevol contingència. Ens fa senyors d'aquest món.

—La fe remou més que les muntanyes. Com mou i capgira els cors.

—Els homes que han desviat o perdut la fe en un excés de generositat, són els màrtirs de la seva pervivència. Déu els aixecarà, com herois, per damunt de tot.

—Els homes que mai no han experimentat la fe són com terra verge: no poden ni sospitar l'espasme de la seva fecunditat.

Mn. Josep Dalmau — Gallifa

Breus

► **Ordenació de dos diaques.**- Diumenge vinent, 23 de desembre, el nostre bisbe administrará l'ordenació diaconal a Milton Antonio Pin García i a José Daniel García Olivares, religiosos dels Pares Josefins, congregació encarregada de les parròquies de Ntra. Sra. de Fàtima d'Igualada, Sant Martí de Tous i la Pobla de Claramunt. La celebració tindrà lloc a les cinc de la tarda a la parròquia de la Pobla.

► **L'Escola de Formació de Laics, en marxa.**- L'Escola de Formació Laics de la diòcesi ja està en funcionament des de fa dies. És una oportunitat per a pregar i formar-se com a cristià en el segle XXI. Les reunions són un cop al mes (un dissabte) a Vic, i encara hi ha oportunitat de participar-hi.

Més informació, al bisbat: 93-8832655 – bisbatdevic@bisbatdevic.com.

► **Felicitació.**- Fem arribar la nostra cordial enhorabona a la germana Violeta Jobita Delgado Delgado, de les mares Josefines de Vic, que ha celebrat recentment les seves noces d'argent de vida religiosa.

L'Escola de la Vida | Ester Busquets i Alibés .....

Ja se sap que l'ésser humà té moltes mancances i al mateix temps té molta capacitat d'aprenentatge. Per això hem creat, a més de l'Escola amb majúscula, tota mena d'escoles: de música, de cuina, de dansa, d'idiomes... A tota aquesta oferta clàssica ara cal sumar-hi una nova tipologia: l'Escola de la Vida (School of Life). Es tracta d'una iniciativa creada fa quatre anys pel filòsof britànic Alain de Botton. Aquest centre d'estudis londinenc adreça totes les seves classes a un únic objectiu: ajudar les persones a ser més felices.

Parlar de felicitat és sempre complex, perquè la felicitat és molt més que una paraula i no hi ha una única manera d'entendre-la. Wilhelm Schmid, un dels filòsofs més famosos a Alemanya, en un breu opuscle sobre la felicitat qüestiona precisament l'obsessió per la felicitat, perquè considera que la recerca constant de la felicitat —l'obligació de ser feliç— condueix a la infelicitat. També és molt crític amb els models de felicitat que només posen l'accent en la sort o el benestar i intenten eliminar els aspectes negatius de la vida, sobretot el dolor. Ell aposta per un tipus de felicitat superior, la plenitud, que integra «no solament els encerts sinó també les frustracions; no solament l'èxit sinó també el fracàs; no solament el plaer sinó també el dolor; no solament la salut sinó també la malaltia; no solament l'alegria sinó també la tristesa...». Schmid afirma que decantar-se per aquest tipus de

felicitat que inclou els contratemps proporciona un estat de felicitat permanent.

L'Escola de la Vida londinenca centra el seu esforç en la recerca de la felicitat, però el filòsof alemany considera que el més important de la vida no és la felicitat, sinó el sentit de la vida, perquè és l'experiència de sentit la que genera felicitat o plenitud. Per això Schmid reconeix que aquesta necessitat de trobar la felicitat és un indicatiu de la desesperació que provoca el fet de no trobar el sentit de la vida.

Renunciar al sentit és, en certa manera, renunciar a la felicitat. En societats molt religioses el sentit ja està establert, determinat; en canvi, en societat secularitzada com la nostra, on la religió és bastant irrellevant, sobretot en alguns sectors de població concrets, el sentit s'ha de construir. Trobar-lo és tota una proesa! A les vigílies de Nadal el cristianisme continua oferint una proposta de sentit a través del naixement d'un «infant faixat amb bolquers i posat en una menjadora», en el qual posem l'esperança que l'última paraula no serà la del no-res. En la celebració d'aquest Nadal esperem saber ser prou creatius per a acostar el Sentit —Jesús, Déu i home— a la vida de les persones, contribuint així a fer que aquestes siguin més felices. Al cap i a la fi, el cristianisme, molt abans de l'aparició de l'Escola de la Vida, sempre ha estat una Escola de Vida, una proposta de sentit i de felicitat plena.

Llibres | *Vivir la Eucaristía que nos mandó celebrar el Señor* | Pere Farnés Scherer.....

Pere Farnés Scherer, professor emèrit de la Facultat de Teologia de Catalunya, acaba de publicar en la col·lecció «Liturgia Fovenda» el volum *Vivir la Eucaristía que nos mandó celebrar el Señor* (2ª edició, corregida i augmentada). El volum conté una sèrie de classes donades en recessos i conferències, ordenades i sintetitzades, dels punts centrals de l'Eucaristia. Aquest volum, publicat en una doble edició (italiana i castellana) ha estat insistentment demanat pels alumnes i assistents a conferències de Mn. Farnés i tracta de distingir i valorar els diversos gestos i paraules de Jesús en la institució de l'Eucaristia, distingint-les dels ritus, més secundaris.

full diocesà | Solsona i Vic .....

DIRECTORS:

VIC: Xavier Bisbal
 Santa Maria 1, 08500 VIC
 Tel. / Fax 93 885 07 09
 Correu electrònic:
 mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
 SOLSONA: Júlia Ayala
 Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
 Tel. 973 48 06 19
 C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC

ADMINISTRACIÓ:

Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
 Tel. 902 70 20 32 / Fax 93 88919 09
 IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
 Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60